Slovenskí novobolševici, poznáte Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach OSN?

- CZ24 News | 15. října 2020

Nezažili roky štyridsiate ani päťdesiate, niektorí nezažili ani školstvo, ktoré by im dalo možnosť odstupu a porovnania. Novodobí urválkovia to rozbehli vo veľkom štýle, ich predchodcovia by boli na nich hrdí. Zdá sa, že je vhodný čas im pripomenúť jeden dôležitý dokument

V dňoch 11. až 29. júla 2011 v Ženeve na svojom 102. zasadnutí Výbor OSN pre ľudské práva prijal aktualizovaný Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (International Covenant on Civil and Political Rights, ďalej len „Pakt“), záväzný pre všetky štáty, ktoré podpísali Dohovor o ľudských právach. Teda vrátane Slovenskej republiky. (V anglickom origináli ho nájdete tu, so slovenským prekladom napríklad tu) Pripomeňme si niektoré podstatné ustanovenia z tohto aktualizovaného Paktu.

V bode 9 sa konštatuje právo **vyjadrovať názory bez ujmy**. Pakt v tomto práve nepovoľuje žiadnu výnimku ani obmedzenie. Žiadna osoba nesmie byť vystavená porušeniu akýchkoľvek jej práv z dôvodu jej skutočných, vnímaných alebo predpokladaných názorov. Všetky formy názorov sú chránené, vrátane názorov politickej, vedeckej, historickej, morálnej alebo náboženskej povahy. Zastávanie nejakého názoru nie je možné považovať za trestný čin.

Bod 10 hovorí, že **akákoľvek forma snahy donútiť niekoho zastávať alebo nezastávať ľubovoľný názor je zakázaná**.

Bod 49 hovorí, že **zákony, ktoré trestajú vyjadrovanie názorov na historické skutočnosti, sú**

nezlučiteľné s povinnosťami, ktoré Pakt ukladá štátom ohľadne rešpektovania slobody názoru a slobody prejavu. Pakt **nepovoľuje všeobecný zákaz vyjadrovať mylný názor alebo nesprávne vysvetľovať minulé udalosti.** Sloboda názoru sa nemá nikdy obmedzovať a pokiaľ ide o slobodu prejavu, obmedzenia by nemali prekročiť rámec toho, čo povoľuje odsek 3 alebo článok 20 Paktu (akákoľvek **propagácia vojny má byť zakázaná zákonom, a takisto každá obhajoba národnostnej, rasovej alebo náboženskej nenávisti, ktorá podnecuje k diskriminácii, nepriateľstvu alebo násiliu, má byť zakázaná zákonom**).

Čiže tu sa predpokladá, že členské štáty budú mať svoje zákony, ktoré bližšie upravia pravidlá pre slobodu prejavu, ale tie by nemali byť tvrdšie, než základný rámec vymedzený Paktom: teda že **povolené je všetko okrem vyzývania k vojne a propagovania takej nenávisti, ktorá by priamo vyzývala robiť niekomu zle**.

Toto ustanovenie Paktu je, samozrejme, všeobecné, ale z ducha Paktu a kontextu ďalších ustanovení vyplýva skôr taký jeho výklad, že právo na slobodu prejavu je absolútne, s výnimkou prípadov, keď by jeho uplatnenie znamenalo bezprostrednú hrozbu fyzického útoku či útlaku. **Zjavne tu nie je cieľom akceptovať „gumené“ paragrafy, ktoré prílišnou flexibilnosťou umožnia tyranom ich zneužívať a vztiahnuť takmer na čokoľvek**, keďže stačí len niekoľko málo logických (prípadne „logických“) skokov a z mávnutia motýlích krídel sa dá ľahko urobiť aj výbuch atómovej bomby.

Pre lepšiu názornosť si zoberme príklad: Pakt (celkom rozumne) zakazuje sadistickú výzvu „vodiči, zrážajte ľudí na prechodoch pre chodcov“. Ale Pakt sotva bol myslený ako nástroj, aby napríklad odporcovia automobilizmu (nazvime ich napríklad priateľmi čísla 158), keď sa dostanú k moci, mohli zatvárať milovníkov starých áut pod zámienkou, že títo kdesi použili číslo 148, lebo veď to číslo predsa evokuje Tatru 148, a na tej by bolo možné jazdiť, a tým pádom ju aj zneužívať na zrážanie ľudí na prechodoch. Takto to v Pakte jednoducho napísané nie je – a keby to tak bolo myslené, tak by to tam v tomto zmysle nepochybne aj bolo veľmi precízne právne sformulované.

No a máme tu Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) so sídlom v Štrasburgu. To je medzinárodný súd, ktorého náplňou práce je rozhodovať o tom, či konanie členských krajín EÚ je v súlade s európskym Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. A ten vychádza zo základných medzinárodných dokumentov OSN ako je Listina základných práv a slobôd a ďalšie, vrátane Paktu.

Takže ak by sa náhodou jedného dňa stalo, že by sa napríklad milovníci Tatry 148 prišli sťažovať na ESĽP, že boli vo svojej domovskej krajine neprávom odsúdení svojimi nepriateľmi, mohlo by to dopadnúť aj tak, že sudca v ESĽP otvorí šuplík, vytiahne Pakt, prečíta z neho príslušné pasáže a pošle priateľov čísla 158 domov s dlhým nosom a celosvetovou hanbou.

Ivan Lehotský